

αυτοῦ καταστροφήν καὶ ἀθλιότητα εἰς τὴν πολυδάπανον θυγατέρα τοῦ Λυσάνδρου, μεθ' ἧς συνεβίου ἐν ἐσχάτῃ ἐκδιαιτήσει. (4) Οἱ φιλήδονοι καὶ ἡδυπαθεῖς, οἱ μόνον τὴν ἐκ τῶν αἰσθήσεων τρυφήν ἐπιζητοῦντες, κατέστρεψαν οἰκτρῶς τὰ πλούτη, τὸ ἦθος, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἑταιρῶν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἀποπειραθέντες ἀπλῆν σκιαγράφησιν τοῦ βίου τῶν ἐλευθερίων παρ' ἀρχαίους γυναικῶν, δὲν ἀξιούμεν ὅτι ἐπετύχομεν πλήρη ψυχολογικὴν καὶ κοινωνιολογικὴν ἐπ' αὐτῶν μελέτην. Ὅπόσα ὅμως διδάγματα ὑψηλῆς ἠθικῆς ἠδύναντο νὰ προσπορισθῶσιν ἀληθῶς οἱ παρ' ἡμῖν ἠθικολόγοι, οἱ συγκρίνοντες τὰς σελίδας ταύτας τοῦ ἀρχαίου ἰδιωτικοῦ βίου πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἠθικὰ φαινόμενα τοῦ παρ' ἡμῖν πεπολιτισμένου!

Ἀθήναι, Ὀκτώβριος, 1885

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΜΗ ΠΤΑΙΩ;

Τί μ' ἐρωτᾷς, πῶς σ' ἀγαπῶ;
 Πῶς μ' ἐρωτᾷς τί ἔχω
 καὶ μένω ὅπου μένεις σύ
 καὶ ὅπου τρέχεις τρέχω;

Μὴ βλάπτει ἂν σ' ἠγάπησα;
 κι' ἂν σ' ἀγαπῶ μὴ βλάπτει,
 τὰ στήθη σου, ἂν, ἀληθῶς,
 ὃ ἔρωσ δὲν ἀνάπτει;

Τί δὲ ἂν ἐγὼ καίωμαι,
 ἀφ' οὗ ἐσὲ δὲν καίω;
 Τί, πρὸς ἐσέ; Καὶ τί ζητεῖς
 τὸν πταίοντα; Μὴ πταίω;

1885

ΕΥΓ. ΔΑΝΤΣ.

(4) Πλουτ. Βίος Περικλ.